

Bogár László: Jalta

2015 február 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Éppen hetven évvel ezelőtt zajlott le a legújabb kori világtörténelem egyik legdöntőbb tanácskozása Jaltában. A három szövetséges, Sztálin, Churchill és Roosevelttel olyan globális hatalmi egyezséget ígért, amely lehetetlenné tenné egy újabb világháború kirobbanását.

A tényleges erőviszonyokat jól tükrözta, hogy James F. Byrnes, az amerikai delegáció tagja, későbbi külügyminiszter, így jellemezte a helyzetet: „Nem az volt a kérdés, hogy mit akar a Nyugat megengedni az oroszoknak, hanem az, hogy mit engednek meg nekünk az oroszok.”

A Jaltában megkötött egyezség Kelet- és Közép-Európát a szovjet birodalom részévé, „külső gyarmatává” tette, és a térség iszonyú árat fizetett mindezért, de tény, hogy a harmincéves háborút lezáró vesztfáliai békerendszer 1648-as létrejötte óta ez volt a leghosszabb békeidőszak Európa történetében. Mivel most már nyilvánvaló, hogy ez a békeidőszak véget ért, ha Európa és a világ el akarja kerülni egy elképzelhetetlenül pusztító újabb világháború kirobbanását, új egyezségekre van szükség.

Ahhoz azonban, hogy képesek legyünk egy ilyen új egyezség létrehozására, nagyon pontosan kellene látnunk történelmi helyzetünk mélyszerkezetét. Ennek megértéséhez először is azt kellene rögzítenünk, hogy az elmúlt fél évezred során a Nyugat uralja a világot, ám mivel a Nyugat soha sem volt egységes birodalom, így a Nyugaton belül ötszáz éve zajlik a versengés a hatalom birtoklásáért. Aki ezt a hatalmat gyakorolja, az egyúttal a világ ura is. Volt legalábbis eddig.

A mostani, Jaltát felváltó, új globális egyezség megkötésének kényszere ugyanis éppen abból fakad, hogy a Nyugat Kínával, Indiával és az iszlámmal szemben egyre inkább elveszteni látszik az elmúlt évszázadok során „öröknek” hitt viláгурalmát. Azt sem árt felidézni, hogy a jaltai egyezség lényege az volt, hogy az Orosz Birodalom akkoriban éppen a Szovjetunió néven ismert megjelenési formája gyakorlatilag egész Közép-Európa fölött teljhatalmat kapott. Ma már látjuk, hogy a Nyugat angolszász dominanciájú globális birodalma számára mindez azért volt „hasznos”, mert az így létrejövő, magát „szocializmusnak” nevező berendezkedés, minden elképzelhetőnél brutálisabban, és ami a lényeg, gyorsabban és hatékonyabban számolta fel a paraszti társadalmak maradványait, mintha ezt a Nyugat maga tette volna. (Vagyis valójában eredményesen végezte el a történelmi

„piszkos munkát” a kényes ízlés? „demokratikus” Nyugat helyett.) Miután a „szocializmus” (ami lényegében egy brutális politikai kapitalizmus volt csupán) mindezt sikeresen véghezvitte, a „rendszerelváltás” keretében a Nyugat „visszavette” a Szovjet Birodalom e „külső gyarmatait”, de csak azért, hogy újra a saját „félperifériájává” tegye azokat a „rendszerelváltás” nevű birodalomváltás során.

A jaltai egyezség úgy tudott fennmaradni 1990 után is, hogy a „visszaalakuló” Orosz Birodalom garanciákat kapott arra, hogy békés visszavonulása fejében a „belső gyarmatait” (a volt szovjet világot) megőrizheti. Mivel a Nyugat birodalma sorozatosan megszegte ezt az alkut, a jaltai egyezség láthatólag már nem képes globális hatalmi talapzattal szolgálni. Az Orosz Birodalom „hozzállásának” megváltozása mellett Jalta most zajló összeomlásának másik oka, hogy Kína, India és az iszlám, egész más módon ugyan, mint öt évszázada, újra olyan planetáris jelentőségű szereplőkké váltak, ami Jaltában még nem is volt értelmezhető.

A Jalta óta domináns „amerikai birodalom” most arra törekszik, hogy potenciális riválisait destabilizálja és a köztük lévő kapcsolati rendszert széthúzza, mert okkal tart attól, hogy egyre inkább elveszti globális vezető szerepét, ami részben már meg is történt. Nyugat-Európát a 2008-as válsággal, Oroszországot az Ukrajnában kirovokált polgárháborúval, Kínát a perifériáin állandósított feszültségekkel próbálja meggyengíteni. Az iszlám világot pedig az „arab tavasz” mesterségesen előidézett káoszával igyekszik a folyamatos anarchia állapotában tartani. A leglátványosabb „frontvonalat” ma az Oroszország és Európa között az elmúlt két évtized során létrejött együttműködési rendszer jelenti. Ennek szétroncsolása ugyanis egyszerre rendítené meg mindkét fél riválisát. Provokációk egész sorával, és a globális média véleményhatalmi terrorjának segítségével a birodalom sikeresen hozott létre egy olyan pszichózist, ami Oroszországot veszélyes agresszorként mutatja be. A helyzet kétségkívül rendkívül súlyos, és ma lehetetlen megmondani, hogy háború nélkül is létrejöhet-e egy új békerendszer.

Erre a harmincéves háborút 1648-ban lezáró béke óta sajnos nem volt példa. Magyarország geopolitikai értelemben e „tektonikai törésvonal” kellős közepén fekszik, és ahogy az elmúlt ötszáz év során folyamatosan, most is ez jelenti a legfőbb kihívást. Logikailag két veszély fenyeget. Az egyik, hogy tudatlanságból, tehetetlenségből, gyávaságból, opportunista módon „odakozmálunk” a bukott birodalomhoz („utolsó csatlós”) és mindent elveszítünk. A másik, hogy a két birodalom között manőverezve („kötéltánc”, „borotvaél” stb.) elvétjük a lépést, és a tektonikai repedés olvadt kőzet poklába hullván szintén mindent elveszítünk. Aligha tagadható tehát, hogy Mohács és Trianon után újra történelmi jelentőségű kritikus elágazási ponthoz érkeztünk. Nemzeti egység kellene, hogy elkerüljük a harmadik katasztrófát.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
